

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babes No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa de-opotrivă în lădă paraziții și în România necinstii
și înstrăinați.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru înști și fabrici — — — Lei 500

Politica la sate

a) Familia.

Eri: O familie numeroasă. Un tată de 70—80 ani O mamă de 60—70 ani. Gineri și nurori, se adună în casa bătrânească la zile mari, împreună cu o spuză de nepoți și nepoate. Se vorbește de toate, afară de politică. Fiecare își laudă copiii, descriu în culori vii întâmplările mărunte. Vorbesc de agricultură, de gospodărie, de vite și de planurile din viitor. Bătrânii, intervin în discuțiile tinerilor, cu povești sau dojene pentru greșeli.

Armonie, bucurie, fericire, sănătate trușească și sufletească!

Azi: Aceeași familie de mai sus. Bătrânii trăesc retrași în căminul lor. În zilele de sărbătoare, nu le vin nici feciorii, nici fiicele căsătorite, căci: unul este adventist, altul evanghelist, al treilea ocupat cu politica satului, uită să și vadă părinții la zile mari. Fiicele căsătorite, păstrează ură părinților, că nu le-a dat zestre multă; bătrânul lor tată, luat de curentul politic, a luat bani dela bănci, a girat polițe la prietenii și partizanii politici, cari l-au lăsat să plătească toate datoriile.

Azi fiecare stă retras, între cei patru pereți, cu sufletul slăbit de griji și păcate, cu trup slăbit de mizeria morală, și băuturile falsificate de jupunul din sat, și își petrece într-o odăiță întunecoasă, în care razele soarelui nu pătrund niciodată, ultimele zbuciumări ale luptei pentru pământ și libertate... politica.

Măine: o nouă frământare pentru pământ, va face să curgă sânge nevinovat, dacă cei care

conduc destinul mulțimei, nu se vor grăbi s'o îndrepte forțat pe calea muncii organizate.

b) Satul

Eri: Zile de sărbătoare creștinească, cu frumoase tradiții și cuvântoase petreceri.

În sat se învârtă hora mare.

Fete și flăcăi, în portul strămoșesc fac să intre și bătrânii în jocul săltăreț.

În mijlocul satului: un grup de oameni. Între ei preotul și învățătorul, vorbesc prietenește cu sătenii, despre noutățile din lumea largă, despre Rege și despre mersul treburilor Domnești. Toate de mare interes pentru plugari și mai ales, când venea vorba de agricultură.

În mijlocul lor, vine și primarul. Cu toții pun la cale înființarea unei obști, sau a unei bănci populare. Se vorbește puțin și se înțeleg repede.

Peste tot: supunere, autoritate, respect, dragoste și bună înțelegere.

Azi: aceleași sărbători creștinești. Preotul nu vine la biserică să facă slujbă. Este bătrân și ține calendarul vechiu. În satul vecin, preotul este dus la un congres politic.

La 8—9 dimineața, cârciuma jupunului din sat, trosnește de lume. Oamenii cu femei, cu copii, cu rude, toți devalma, duc la gură țuică și vin, prefăcute în privința jupunului Leiba.

În sat horă nu mai este. Seara la jupânul Leiba în cârciumă, bal.

Flăcăi și fete mari, vor gusta în ritmul dansurilor moderne,

câte un pahar de vin sau țuică, îmbrăcați toți la „modă”.

Noaptea, la cârciumă, din discuții politice și beție, s'au luat la ceartă, apoi la bătaie.

Un mort, doi grav răniți și alți patru mai puțin.

Preotul, învățătorul și primarul, adversari politici, nu mai apar în sat.

Locuitorii simt cum viața se scurge, din ce în ce mai grea; cum băncile le tulbură liniștea casei cu sechestre, urmările cheltuielilor și girurilor politice, dar n'au putere să și impună îndreptarea spre mai bine.

În sat bântue: tuberculoza, sifilisul și pelagra. Alcoolismul, este în floare.

Dispensarul satului este desființat din lipsă de fonduri, iar medicul stă în oraș, departe, medicamente scumpe, ... și bolnavul renunță lesne la un tratament.

Trece mai curând pe la jupân Leiba, să și mai amortească durerile! ...

... Și așa, pe nesimțite, ni se stinge neamul!

Măine: ... satele împânzite de străini. Azi jupân Leiba, mâine Sân Ghidale, și tot așa, până ce vor trece toate proprietățile în mâinile străinilor.

Vor cere sinagogă și școală; vor lua în mâinile lor administrația și ... în curând vor cere Tara.

Dacă lucrurile vor merge tot așa, vor avea și dreptul. Politica interesată, demagogia celor fără scrupul de conștiință, sunt autorii morali și asupra lor va cădea ca fulgerul cerului blestemul strămoșilor, care s'au sacrificat pentru acest pământ și pentru acest neam.

G. Făcăoaru
—Tutova—

Organizațiile noastre L.A.N.C. Severin.

Proces-verbal

de constituire a organizației comunale L. A. N. C. din comuna Valeamare, județul Severin.

Noi, subsemnații din comuna Valeamare, am hotărât în unanimitate înființarea organizației L. A. N. C.

Declarăm, că înțelegem membrii în suszisa organizație în perfecta cunoștință a idealului pentru care luptă Liga, neconstrânși de nimeni, fără interes personal, numai cu dorul de a lupta pentru mântuirea Neamului românesc.

Drept cheazăie că vom fi credincioși și supuși slujitori ai Ligii Apărării Naționale Creștine, depunem următorul jurământ:

„Jur că voi păstra și apăra legea mea creștină strămoșească. Jur credință Majestății Sale Regelui Mihai I, al României. Jur credință drapelului Ligii Apărării Naționale Creștine cu semnul „Svastica”. Așa să-mi ajute Dumnezeu,

Amin!”

Deodată cu constituirea, subsemnații alegem în unanimitate următorul comitet comunal:

Președinte: Petrascu Toma.
Vicepreședinte: Ioachim Ocoș.
Secretar: Munteanu Pavel.
Casier: Samuilă Mihut.

4 membri în comitet: Gavrila Păcurari, Dămaschin Drăgan, Munteanu Toma, Eugen Bărla.

Prezentul proces-verbal s'a dresat în 2 exemplare dintre care unul va fi păstrat de organizația comunală, iar celalalt va fi trimis Comitetului județean.

Drept aceea s'a încheiat prezentul proces-verbal în adunarea ținută în comuna Valeamare la 7 Ianuarie 1930.

(Urmează subscrierile membrilor L. A. N. C.)

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Lansatorii acestui pretext copilăresc prin însăși acest fapt dovedesc că lăsând să guverneze un țiguit țara și poporul, aceste două noțiuni atât de esențiale nu valorau mai mult decât oricare altă marfă de exploatare și de îmbogățire. Dar acest fapt mai e argumentat și de mărturiile din trecut că partidul liberal, — și după el și celelalte partide politice de azi, — a considerat ca cea mai puternică forță de îmbogățire efina și de parvenitism ușor „prostia” poporului. Căci cum am mai spus odată cu cât un popor e mai prost cu atât mai mult se îmbogățesc, trăind ușor și bine toți aceia care îl țin la întineric în loc de a-l scoate la lumină. Cu cât un popor este mai înapoiat cu atât mai slab și mai expus la pri-

mejdii e un stat. Spun aceste cuvinte nu pentru cei învățați „de o zi” căci aceștia întotdeauna fiind închipulți cu greu îi poți scoate din credințele ce și-au format, și întotdeauna conduși de șretenie și de ipocrisism răspundând „până nu vom vedea nu vom crede”, uită că mai tot ce au învățat e produsul ostenețelor altora, ci mă grăbesc a spune aceste pentru acel puțin român, buni și adevărați, ce mereu lucrând pentru deșteptarea și luminarea poporului dovedesc că de bine înțeleg că dacă în trecut luptele naționale sfinte erau o necesitate de suflet românesc conștient, atunci azi în România întregită aceste lupte naționale ce trebuiesc întărite din toate punctele de vedere formează o condiție de existență. Căci într-adevăr care țară e azi mai

mult expusă tuturor primejdiilor ca România și în care stat mai îndrăznesc partidele politice a fura și înșela poporul ca în România, bătându-și joc de tot ce are mai sfânt, dimpreună cu dușmanii noștri de moarte jidanii și tot felul de alte neamuri pe care i-au primit în partid de dragul banilor lor spurcați și de dragul câtorva mil de voturi? În care țară din lume mai e poporul băștinaș străin în țara lui, ca în țara românească?

Este atât de scandalosă și de revoltătoare trădarea lui Sturza, care urmărea la președinția partidului liberal după Dumitru Brătianu a cărei șefie fusese abia de câteva luni nesupraviețuind lui Ion C. Brătianu, încât partidul se împărțise în două tabere ce se hârțuiau cu furie scârboasă, până la moartea lui Sturza, acuzându-se reciproc de hoții și de furturi de adevărați tâlhari de drumul mare, și

folosindu-se de cele mai murdare expresiuni de cortorari ordinari. Astfel scriitorul Barbu Delavrancea, liberal la început apoi, scârbit de hoțiile și de pungășile pe care le vedea cu proprii săi ochi, trecut la conservatori, acuză pe fostul ministru liberal Nicolae Fleva în plină Cameră, la 19 Aprilie 1896, că a luat bani dela jidanii, înlesnindu-le importul de mărfuri prin contrabandă, cum ni se spune și în Monitorul Oficial cu data arătată.

Revoltele oamenilor cumsecade și a tuturor ce țineau, mult puțin, la realizarea luptelor naționale ce ne-au adus întregirea neamului de azi, au determinat eliminarea tuturor liberalilor și din Liga Culturală, pe care șeful Sturza voia să o folosească pentru scopuri de partid. Conservatorii luându-le locul, sub președinția lui Ion Grădișteanu, Liga Culturală putu lua răvnitul avânt de hrană națională pen-

Alegerile comunale.

— Unele învățăminte —

După alegerile județene vor urma alegerile comunale, cari sunt de o importanță cu mult mai mare decât cele județene. Minoritarii adecă — și în special partidul maghiar-jidovesc — fiind conștii de forța lor, în multe orașe și centre de județe, chiar de majoritatea lor, s'au pus pe punctul de vedere șovinist, cel mai intransigent, trămbițând în lumea largă că vor merge singuri, cu liste separate în alegeri. S'au decis la acest pas însă numai după ce s'au convins de frecăturile, de neînțelegerile și certele împreunate în multe locuri cu bătaia sângeroasă dintre partidele politice române. Am ajuns noi românii între noi dușmani de moarte. Și cât este de dureros, când vezi că partidele politice românești caută înțelegere alianță și cu dracul chiar numai cu frații lor nu, nici partidele din opoziție între ele nu se pot înțelege decum careva dintre ele cu guvernul. Și în cazul acesta natural că minoritarilor le crește inima de bucurie, se simțesc puternici și pretind în contul unor pacturi rușinoase cu guvernele țării atâtea și astfel de favoruri, despre cari nici ei, dar noi la nici un caz nici nu visăm.

Și oare partidele politice cari au fost, sunt și cine știe, poate vor mai fi la guvern nici cu astfel de ocazii nu se rușinează și nu se întreabă, muștrându-le conștiința: „de ce am ajuns noi în halul acesta? Ce am făcut noi pentru românizarea orașelor în decurs de 10 ani, a guvernării noastre?”

Oare nu le va intra nici de astădată mințile în cap? Nu vor asculta nici în viitor de sângele nevinovat prea mult vărsat pentru făurirea României Mari, în care se lăfăesc păcătoșii de politicieni, dintre cari mulți nici n'au visat să devie vre-odată miniștri și paraminiștri și nici măcar deputați, ci mai curând se temeau că o să le putrezească oasele în pușcării, zic nici acum nu aud glasul sfinților martiri și eroi ai neamului românesc cari le strigă: „nu fiți lași în fața dușmanilor, înțelegeți-vă între voi și dacă vreți să ne fiți recunoscători și doriți să avem liniște în morminte faceți tot ce puteți ca România să fie a Românilor căci de nu, vă vom blăstăma și suferințele blăstămul și sângele nostru va cădea asupra voastră și asupra fiilor voștri!”

Un invalid de război.

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumușă și pentru fondul de rezistență!

Agitația personalului ceferist reîncepe.

Di inginer Stan Vidrighin directorul general al C. F. R. a avut deseori și în repetite rânduri discuțiuni cu reprezentanții asociațiilor profesionale ale personalului ceferist. Le-a ascultat doleanțele tuturor și le-a promis ameliorarea și soluționarea lor, dar numai foarte puține au fost duse la îndeplinire, fiindcă „nu sunt parale, nu sunt venite, avem datorii multe și personal este de asemenea superflu, prea mult.”

De astădată însă agitația devine periculoasă și este de dorit ca Direcțiunea generală să caute serios și să afle mijloacele de molcomire a spiritelor agitate. Cele mai multe dintre doleanțele personalului ceferist sunt mai clare decât lumina soarelui și trebuie neapărat soluționate.

Eu recomand două mijloace, cu ajutorul cărora se poate îndrepta foarte mult situația în adevăr grea, în care se află căile ferate și anume: să se licențieze din serviciu fără nici o cruțare cu pierderea tuturor drepturilor, toți funcționarii mari și mici dovediți că au păgubit — prin furt — și numai cu un leu administrația C. F. R.; în cazul acesta n'ar fi nevoie să se arunce pe drumuri atâți funcționari vrednici muncitori, cari n'au alt păcat decât că au servit cu cinste administrația și că au fost și au rămas oameni săraci, și apoi să se confişte averea tuturor celor dovediți de pungași și cari nu pot arăta isvorul omenesc și curat al bogățiilor lor, — în cazul acesta din averile confiscate s'ar putea da la față cinstită îndestulătoare funcționarilor mici și mari cari au muncit și muncesc desinteresat, cu demnitate, cu trup și suflet, în mod cinstit pentru prosperarea putericei și mândrei instituții, care este C. F. R.

Vor fi oare urechi cari să ne audă și români cu conștiință națională și de bună credință, cari să-și bată capul serios cu viitorul arterilor scumpei noastre țări, adecă cu Administrația C. F. R.?

Un ceferist.

Fiecare abonant este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonant.

Rugăm cetiți, răspândiți și abonați starul adevărat național-creștin „Apararea Națională”!

Un tablou.

În una din zile, vizităm cu un prieten frumosul muzeu istoric al palatului cultural din Arad, care e inezestrat cu multe lucruri de mare valoare ca; tablouri istorice comori neprețuite din alte vremuri, obiecte antice etc.

Lucrurile și obiectele văzute m'a impresionat adânc, petrecându-mi gândirea la trecutul lor, la valoarea lor, la timpurile patriarhale când lumea știa poate mai mult ca azi, să se însuflețască de arta clasică, de lucrurile frumoase și de produsele geniului omenesc.

Trecând în revistă tot ce am putut vedea, mă gândeam la creatorii lor și la adâncimea geniului creator.

Printre multele tablouri de mare valoare și printre marele umbre din trecutul glorios ca; Iancu, Horia, Cloșca, Crișan, Axente Sever și alții involuntar aruncai privirea asupra unui tablou; era o figură patriarhală, un călugăr cu o barbă maiestoasă, pe cap camilafca. Era lucrat în cărbune. Acest tablou reprezintă umbra unui dascăl din vremurile noastre azi, Mare Arhiereu și episcop al Orăzii, a P. S. Sale Episcopului Roman. Atunci trezindu-mă din reverii, m'am gândit la dascălul român care o viață întreagă a muncit crescând oameni, generații peste generații, cultivând sufletele și pregătind apostolii neamului românesc preoțimea de azi pentru zilele mari ce le trăim.

Nu știu cine? și din a cărui inițiativă a fost pus acest tablou ce reprezintă pe înaltul ierarh în șirul figurilor istorice, încă în viață fiind, dar cu o vădită satisfacție mi-am zis „Om mare al vremii ai fost, ești și vei fi”.

Pentru Palatul cultural e o mare cinste că poate adăposti în gale-riile sale, între Marile figuri ale trecutului nostru și pe Marele ierarh, care încă în viață fiind își vede cu ochii săl proprii realizate visurile sale și roadele ostenelelor sale.

Îl admirăm căci îl știm vrednicia, sufletul său Mare. Tatăl săracilor, spriginitorul năpăstuiților, omul dreptății, românul înflăcărat și prudent, omul înțelept, înțelepciunea desăvârșită, martirul neamului. Organizatorul și reînviătorul vechii Episcopii a Orăzii. Exemplu și pildă vrednică de urmat, bărbatul providențial, care cu sufletul său Mare cu voința sa tare prin munca sa desinteresată a fost în stare ca în scurtul timp, decând din mila lui Dzeu este în fruntea binecuvântatei de Dzeu Eparhii a Orăzii să creeze totul din nimic. Reședință Episcopescă, Academie teologică, Școală de cantori bisericești, Tipografie, cu un cuvânt totul, iar pentru bunul mers al marilor instituții create de dânsul cu multă osteneală s'a îngrijit ca în fruntea lor să insti-tue astfel de bărbați vrednici, plini de râvnă, de putere, de muncă de viață și cu suflet, cari sunt o garanță sigură, pentru prosperarea marilor sale instituții.

S'a îngrădit cu o sumedenie de puteri tinere pe cari îi îmbărbă-tează, îi remunerează după vred-nicia lor. I-a îmbrăcat în toate on-orurile cuvenite, încurajându-i la muncă, prin ce emularea și râvna la muncă crește căci doar P. S. Sa este primul stimulent.

L'am văzut pentru ultima dată în Palatul Cultural din Arad cu ocaziunea marelui praznic a cen-tenarului primului Episcop român. Am rămas adânc mișcat văzând figura venerabilului Arhiereu iar cea mai plăcută impresie a făcut atunci când l'am văzut secondat de foștii săi elevi, azi ridicați tot de dânsul la înalte digități bisericești, cari plini de putere de muncă, prin activitatea lor și prin impulsul dat de Arhiereul lor sunt ridicați de P. S. Sa la dignitățile meritate. Era însoțit de I. P. Cuvioșia Sa păr. Arhi-mandrit Dr. Lazarescu, prof. la acad. teol., de P. Cucernicia sa Păr. Iconom Dr. Ștefan Muntean tot prof. la academie.

În cons. Eparhial are numai puteri tinere, muncitori vrednici. La academia teol., școala de can-tori și tipografie asemenea, nu-mai puteri tinere și de muncă în fruntea cărora stă P. S. Sa Arhiereul Dr. Andrei Crișanul. Iată omul vremii, omul înțelegător, Arhiereul care știe să ridice ma-rile instituții create de dânsul, dându-le viață. Lumină a răspân-dit și lumină este. Așa știe să încurajeze și să însuflețască Ma-rele dascăl pe elevii săi. Cu ast-fel de cărmaci corabia încre-dințată în mâinile P. S. Sale va ajunge la liman sigur. Exemplu viu a fost, este și va fi. Bunul Dzeu să-l lungească firul vieții spre binele și fericirea sf. biserici. Întru mulți ani Stăpâne.

Cucuzeul.

tru sufletele flămânde de naționalism a românilor sub stăpâniri străine.

Tot liberalilor avem să le mulțu-mim amestecarea bisericii în scârboa-sele lor lupte politice. După ce ei au compromis pe mitropolitul Ghenadie, acuzat și de încorectitudine și de le-gături suspecte cu jidanii, pe care tot ei liberalii îl trimise pe capul nenorocitului de mitropolit, au dus, după demiterea acestuia din scaunul de mi-tropolit, degradarea și internarea sa ca simplu monah la mănăstirea Văratecu în Moldova, — cea mai deșanțată luptă contra conservatorilor, învinovă-țând pe aceștia de suferințele cauzate. Cum conservatorii la rândul lor nu pu-teau sta cu mâinile în buzunar deter-minaseră pe fostul mitropolit a scoate documentele din care rezultă că a dat însemnate sume de bani unor foști

miniștri liberali când a fost ales și întărit de mitropolit primat. În acei-ăș vreme conservatorii dovediră că liberalii au amestecat în această luptă rușinoasă până și pe regele Carol I., acuzându-l că fiind catolic vrea să compromită clerul și biserica ortodoxă. Când regele a aflat de aceste invenții și calomniile supărarea sa legitimă și justificată contra liberalilor era atâta de mare încât ordonase imediată în-chidere și scoaterea chestiunii din luptele politice.

Un alt document de fariseism și impocrism liberal e acuzarea conser-vatorilor că sprijineau pe cămătarii ji-dani, ce jupolau pe toate căile pe ble-ții nenorociți de români. Adevărul e că sprijinitorii acestor vampiri ordi-nari erau însăși căpităniile liberale ca-re primeau bacșiș și sperț dela jidani

pentru consimțirea lor de jaf și de tâ-hărie, zlua 'namlaza mare, luându-se camătă până la 1000% la sută, cum, spre pildă, a luat cămătarul jidan Guttman lui Radu Văcărescu pentru 2000 de lei împrumut, o poliță de 200 mii de lei, sau minorului principe C Brâncoveanu, — de culoare con-servatoare ca și Radu Văcărescu, — pentru 30,000 de lei împrumut, o po-liță de 300,000 lei.

Evident că și pe această cale do-vedeau liberalii silințele lor de a ni-mici pe conservatori, cu singurul scop de a rămâne apoi ei stăpâni pe ave-rile lor. Totodată vedem că sprijini-torii jidanilor pe toate căile în trecut erau liberalii, cum tot ei sunt și as-tăzi, dimpreună cu celelalte partide po-litice ce au luat sistemul dela aceștia. În situația aceasta îi surprinsese ple-

carei lui Sturza dela putere, gonit de regele Carol I. Cum însă regele era un partizan al constituționalismului englez, unde se alternează la cărmă două partide, neadmițând desidențele, fruntașii conservatori fură siliți a uita certurile în fața formării guvernului, recunoscând ca șef unic pe Lascar Catargiu chemat să formeze guvernul. Dar Lascar Catargiu murind a doua zi regele le impuse pe Gheorghe Cantacuzino ca președinte al consiliu-lui și ministru de interne.

Contra cabinetului Cantacuzino, lo-vit de certurile și de intrigile necon-tenite în partid pe chestiuni de am-biții personale cum am spus deja, lo-vit de groasnică secetă din 1899 când grânele nu s'au făcut nici nutrețul pentru vite și câmpurile erau arse de soare, liberalii, — deși dividați în di-

Strigoi politici.

„Acolo unde mulțimea posedă o conștiință sănătoasă, niște moravuri asemenea, acolo poporul va fi condus cu dreptate și nobilitate și dimpotrivă unde este stricată, egoistă, necinstită și unde adevărul și legea nu sunt respectate, puterea stă în mâna răilor și ticăloșilor” (S. Smiles).

E natural! Suntem așa de învățați cu ei, încât nu le putem arunca decât disprețul — Oamenii aceștia, slugarnici politici mincinoși și perverse, numai au nimic sfânt, gura lor leapăda salivă amară, pe care nici medicii nu sunt în stare s'o oprească de ar pune la fiecare colț de stradă, răspântie de drum sau la fiecare casă câte un afiș cu slove mari.

Singura lor deviză e „minciuna”. Dacă voiați am să dovedesc. Să nu trecem mai departe decât la o problemă de actualitate, cum se zice, deși e veche și anume: „Salarizarea corpului didactic”.

Mănunchiu acesta de funcționari eroi, care până acum nu s'au clintit de la datorie, fiind scoși în afară de lege, pionii culturii naționale, făuritorii țării aceștia în parte, nemai putând suferi mizeria s'au sculat cu mic cu mare și și au spus verde și răspicat, că a sosit timpul ca să se steargă odată această pată rușinoasă, de-a fi socotiți egali în leafă cu un măturător de stradă și să-le deași lor un traiu mai omenos așa cum stabilește legea. S'au strâns în congrese, au înaintat moțiuni și răspunsul a fost pretutindeni: „nu sunt bani domnilor!” Ce răspuns scurt, l-a care ne-am plecat acum cu zâmbetul pe buze, ca niște fete mari!

Și apoi să nu te indignezi să nu strigi în gura mare, că toți sunt așa de josnici, când știi precis că bani sunt și au fost întotdeauna! Dar... vorba ceea: „banul e ochiul dracului”. Au fost căpătuți acolo unde trebuie, au fost plasați pentru aplicarea milor de legi cari nu fac o ceapă degerată și tot neaplicabile au rămas până astăzi. Acestor mucenici ai neamului li s'au spus timp de 3 ani „faceți sacrificii și mai așteptați, că țara e în grea primejdie!”. Și an tăcut! Vremea își urmează cursul ei. Paharul s'a umplut, și când toți strigă că numai pot suferi, li se răspunde tot pe vechiul refren: „nu sunt bani!”. Noi am știut ca să facem sacrificii, dar când la rândul nostru cerem nițică bună voință, ca să se rupă odată cu tradiția, să se rupă de unde s'ar putea să ne bage în lege, vedem aceeași indiferență.

Dar... văzând că mișcarea o să ia proporții mari și toată lumea simpatizează cu justele cereri ale corpului didactic, politicienii sau pus pe lucru

Prin strigoi politici și agenți bătași, pe care fiecare partid îl are, au început să exploateze țărâșimea cu fel de fel de minciuni. „Dascălii și profesorii sunt bine plătiți, trăesc ca domni, dar știți Dv. că ei tot ar mai vrea să le-o mărim. Dar noi nu suntem proști, căci atunci ar trebui să mărim dările voastre, că doar de pe spinarea voastră trăesc!”.

Iată deci până unde merg strigoi politici, cu minciuna înșeală bună credință a oamenilor și apoi să nu te indignezi, când vezi, că strigoi politici, ori care ar fi ei, calcă drepturi conștiințite de lege și să nu le arunci tot disprețul și ura și să-i scuipi ca pe niște mincinoși, când nici măcar nu respectă răbdarea și martirajul nostru — Scuipați-i fraților ca pe niște nemernici, căci pagina cea mai tristă din câte s'au scris în istoria politică a țării.

Nic. Marcău
Inv.

Din Petroșani

Preot român trage clopotele, duce poporul și vorbește la groapa jidanului Horváth.

S'ar părea un lucru de necrezut, și totuși e adevărat.

În primele zile ale anului 1930, moartea cea nepărtinitoare a scos din șirul speculanților, pe cărcularul jidan Horváth din Petroșani.

Cadavru acestuia jidan a fost dus spre îngropare în comuna Barul Mare. Preotul din Petros cu numele Ioan Bora a pus să tragă clopotele Bisericii, a eșit întru întâmpinarea ludei cu mulțime mare de săteni, iar la groapă a predicat.

Urmasii mortului jidan au plătit rachi pentru valachii ce i-au făcut cinstea la îngropare.

Judecă iubite cititor fapta preotului Ioan Bora din Petros județul Hunedoara!

Iar noi adânc scârbiți de rușinea ce ne-a adus pe capul Sfintei Biserici, numitul slujitor al Altarului aducem acest caz la cunoștința P. S. Șa Părintelui Episcop Dr. Niculescu dela Lugoj!

Motto:

Nu scriu ca să-mi ajung mărirea,
Aur și-averi s'agonisesc.
Ci scriu pentru că simt iubirea
Neamului meu românesc.

N. Vlaicu Ienopoleanu.

sidenți, drapelști și sturziști, — în opoziție duceau cea mai desantată luptă, ponegrind, calomniind și insultând cabinetul și în străinătate, fără a vroi să țină seamă că aceste manevre politice sunt dăunătoare României din toate punctele de vedere și că ei, liberalii, prin aceste proceduri ascute arma marilor bancheri jidani internaționali la care a trebuit să bătă mai târziu conservatorii cerând împrumut, tezaurul statului fiind golit de oamenii trădătorului Dimitrie Sturza la gonirea sa dela putere.

Situația financiară a țării era atâta de critică încât nu putu fi soluționată nici de cabinetul vechilor conservatori, de sub Gheorghe Cantacuzino, ministru de finanțe fiind Take Ionescu care avea în programul său tot felul de propuneri foarte avantajoase pentru marea finanță, nici de cabinetul fuzionar conservatori vechi și junii de

sub președinția lui Petre Carp, având ca ministru de finanțe pe N. Săulescu, care printre alte soluții propusese și urcarea impozitului asupra patentelor, un impozit nou, așa numitul impozit complementar, un impozit asupra țuicei, economii în buget de mai multe milioane, etc. etc.

Regele Carol I văzând că abia încheiatul fuziunii îi lipsește fuziunea sufletească, că din cauza ambițiilor prea mari între fruntașii conservatori, — dintre cari Take Ionescu ajunsese la cuțite cu foarte neastâmpăratul și vesnic intrigantul Nicolae Filipescu, — cabinetul nu va putea face față crizei financiare, apoi mai fiind și convins că mândria conservatorilor fruntași crește că sunt născuți din familiile istorice ce nu vor a se supune nici unei discipline dictată de rege pe care îl considerau de venetic în țară, fapt de care Petre Carp se folosea întotdeauna

— Despre dictatură —

De o vreme încoace mai în toate gazetele se scrie tot mai des despre dictatură. Oamenii cu multă judecată și al căror cuvânt cântărește mult în fața semenilor lor socotesc că felul de până acum de a conduce țara este rău și de acela cer să se introducă dictatura. Mulți dintre cititorii acestor gazete se vor întreba: ce este dictatura? Fi-va mai bună această formă de conducere?

Dragii noștri cititori, dictatură înseamnă conducerea unui singur om. El poruncește, iar ceilalți ascultă și fac. Așa dar am putea zice că dictatura este înfrunghierea ordinii și a disciplinei în toate lucrurile țării. Ori știut este de fiecare că acolo unde domnește rânduiala și ascultarea nu întârzie de a veni bunăvoia și îmbelșugarea. Căci gândiți-vă numai, dacă Dumnezeu ar dăruia Neamului nostru un om care ar putea înțelege milioanele de dureri ale acestui popor și ale Țării, care să ajungă în fruntea ei ca dictator. Acesta s'ar lipsi imediat de vr'o 12 minștrii din peste 20 câți avem. Deputații și senatorii cari laolaltă au aproape un milion de lei pe zi, ar fi trimiși acasă să-și vadă de treburile lor, căci legi avem destule și foarte bune numai că le calcă toți în picioare și nu le respectă nimeni. Alegeri comunale, județene și generale cu cari se cheltulesc zeci și sute de milioane nu s'ar face tot mereu. Hoțiile și jafurile banului public ar înceta căci de obicei dictatorii pedepsesc aspru de tot și cu siguranță ar fi mai bine. Din miliardele cari nu s'ar mai plăti la atâția mîncători de bani, politicieni de meserie, cum s'ar mai putea îmbunătăți soarta orfanilor, văduvelor și invalizilor cari și-au vărsat sângele pentru această țară? Muncitorii ar putea fi ajutați, țărânii scutiți de dările mari, iar funcționarii trebuitori mai bine plătiți și mai presus de toate ar domni ordinea în locul dezordinii generale de azi. Dictatura totdeauna și oriunde a dat rezultate bune. Așa în Italia, care pe punctul de a fi nimicită de bolșevici au venit fasciștii cu Mussolini, care, știu cu toții că a făcut adevărate minuni. În Spania la fel, a fost bună dictatura cu Primo de Rivera în frunte. Chiar și la vecinii noștri Sârbi avem dictatură. Regele lor Alexandru văzând că șefii de partide se ciartă într-una și sunt pe punctul de a desbina țara, unită cu atâtea jertfe, a desființat partidele și pe conducători i-a trimis la preumblare, luând el conducerea.

La noi dictatura ar fi bună și de

acela o și cer din ce în ce mai mulți. Omul ni-l trimite Dumnezeu și soartea. Nu va fi dintre cei pe cari li cunoaștem azi, căci aceștia sunt prea învechiți în rele și nu sunt destinați pentru așa ceva. El cine știe unde stă și așteaptă ceasul lui. Până atunci însă, iubiți cetitori rugați-vă lui Dumnezeu să-i trimită mai de grabă pentru binele Țării și pentru binele nostru al tuturor.

I. B. student.

Din Vărădia de Mureș primim.

Proces Verbal.

Dresat astăzi, la 26 Ianuarie 1930 în Vărădia de Mureș, cu ocaziunea înființării „Casei Culturale”.

Preotul locului Iosif L. Turcu, după ce în Duminică trecută a rugat locuitorii comunei, ca acei cari doresc să fie membri ai „Casei culturale”, să se înscrie în lista lansată în acest scop. Cu bucurie s'a constatat, că în listă s'au scris un număr destul de frumos de membri, astfel că pe ziua de astăzi s'a convocat adunarea constituantă.

Adunarea s'a constituit astfel, de președinte ad-hoc a fost ales Dl. Iosif L. Turcu preot ort. rom., de notar ad-hoc, Dl. Deacu Tereșiu, func. coresp. publicist, iar de bărbăți de încredere D-nii Aureliu Mircu inv. dir. penz. și Aurel Neicu preș. com. interim.

Președintele ad-hoc printr-o cuvântare spune care este scopul și menirea „Casei culturale”, după aceasta dă loc citirii statutelor staverite de asociația generală a clerului ortodox român.

Primindu-se statutele în întregime fără nici o modificare, președintele ad-hoc roagă pe cei prezenți să-și aleagă membrii în comitet, unde să aleg cu unanimitate ca:

Președinte: Iosif L. Turcu preot ort. rom.
Vice-președinte: Aureliu Mircu inv. dir. penz.

Secretar: Ștefan V. Pipa inv. dir.
Bibliotecar: Tereșiu Deacu func. coresp. publicist.

Casier: Sofronie Micoara econom
Aurel Neicu preș. com. interim.
Controlorii: Ioan Dragan econom

Membrii:
Sabin Pelle ing. silv.
Ioan Bărla jand. plot. maj. penz.
Vasile Mona econom
Ionel Suciu econom
Petru Suciu econom

Adunarea generală alege ca președ. de onoare pe Dl. Dr. Romuald Coțoiu medic în Săvârșin.

Președ. ad-hoc mulțumește celor prezenți pentru interesul manifestat pentru „Casa culturală” și cu aceasta declară adunarea închisă.
D. C. M. S.

Iosif L. Turcu m. p. președ. ad hoc
Tereșiu Deacu m. p. notar ad hoc.
Aureliu Mircu m. p. Aurel Neicu m. p. bărbăți de încredere.

Rugăm pe toți onorații
noștri abonați să-și achite
de urgență abonamentul.

Crișul.

Criș cu apă argintie
Jură-te pe lună, stele,
Că-mi vei păstra pe veci,
Secretul inimii mele.

Din izvoare cristaline
În pâraie, curgi la vale
Și aduci Crișe cu tine,
Doinele noastre de jale.

Tu ne-ai cunoscut prea bine,
Doinele noastre de dor,
Și-ai ținut secret în tine
Visul niregului popor.

Prin poeni, peste coline
Străbați țara munților
Și aduci Crișe cu tine
Suspinele moșilor.

Pentru ce nu-s eu ca tine
Râu, adăpat de vălele,
Să distrug să 'nec în mine
Toți dușmanii țării mele.

N. Vlaicu Ienopoleanu.

una în manevrele sale contra regelui Carol, iar Take Ionescu îi lăsase vorbă prin Constantin Olănescu fost ministru de interne și foarte simpatizat de rege că li va forța mâna să semneze numirea sa ca prim ministru, regele lăsă vorbă liberalilor desbinați, dar care totuși continuă politica lor de linge talere față de palat, să înceapă tratativele de împăcitură în vederea iminentei preluări a guvernării.

(Va urma)

Rezultatul alegerilor județene.

Când punem ziarul sub tipar încă nu se cunosc rezultatele alegerilor de ieri decât numai din puține județe. Rezultatele cunoscute azi denotă triumful guvernului cu o majoritate zdrobitoare. În județul Arad d. e. din 82.000 voturi

guvernul a obținut: 64.485
liberalii : 15.960
anulate : 4.525

Liberalii n'au luat deci nici o cincime din toate voturile așa că nu va ajunge nici un liberal în Consiliul județean.

Noi ne-am fi bucurat mai mult dacă și până atunci, până când vor mai conduce încă partidele politice Țara aceasta, să le vedem pe ele înfrățindu-se, cum scriem și în alta parte a ziarului și nu cu minoritarii.

Guvernul poate fi convins că ar fi avut majoritatea d. e. în județul nostru și fără a face pact-listă comună cu minoritarii, iar dacă era absolut necesar un pact să-l fi făcut mai bine cu liberalii, i-am fi văzut mai bucuroși pe ei intrând în consiliul județean decât pe minoritari, cari cu puține excepții toți ne sunt dușmani de moarte. Am constatat acest adevăr și la teatru trupa Tânase — când la finea reprezentației aducându-se felicitări de anul nou de supunere și cadou — o cutie cu soldați de plumb în uniforme, roșu, galben și albastru. — M. S. Regelui din partea unor copilași, pe când întreg publicul ovaționa și sălta de bucurie s'au aflat nebuni, cari să fluere în sala arhiplină. Reprezentantului poliției nu s'a făcut datoria!

Iată deci de ce sunt capabili minoritarii pe cari îi îndrăgim și cu cari ne împrietenim, prin urmare nici un pact cu minoritarii până când nu vor da dovezi că sunt loiali, sinceri și buni patrioți!

Vom reveni.

„UNIREA”

Asociația generală profesională a personalului C. F. R. filiala Arad va aranja în 22 februarie o seară cu petrecere la care va lua parte fiecare, care dorește să se simțească bine în acea seară și noaptea chiar până în dimineața zilei următoare.

Autorul articolului „Cultura se propagă cu ciomagul” apărut în No. 3 al ziarului nostru n'a avut intențiunea să-l jignească pe dl. preot R. Oancea din Macea, nebănuind nici un moment măcar că Sfinția Sa ar putea fi autorul moral al răfuielilor dintre credincioșii săi, amintite în acel articol.

Redacția ziarului.

O dorință a ungarilor.

D. Gh. Bethlen, președintele partidului maghiar din România, grof și văr cu prim-ministrul Ungariei, a declarat mai deunăzi, că ungurii sunt prigonii în țara noastră și că ar prefera tratul ce l-am adus noi sub stăpânirea ungurească.

În acest moment ne gândim și mai mult la durerile, chinurile și suferințele nesfârșite prin cari trec frații noștri rămași în Ungaria și adânc revoltați protestăm și cu această ocaziune, contra acelor barbarii, de a le răpi școala, biserica, limba, obiceiurile și tot ce are blândul nostru neam românesc mai drag, mai scump și mai sfânt, iar pentru a fi pe placul grofului Bethlen, recomandăm guvernunților noștri un tratament egal față de minoritarii unguri ci să le aplice ungarilor măcar pentru câțiva timp și numai în parte, — același tratament pe care l-am avut noi când eram sub jugul lor.

În consecință, ar fi să cerem intențarea de proces pentru orice articol de ziar care pare a atinge demnitatea suveranității statului nostru; ridicarea unor temnițe pentru politicienii maghiari stil Vaș și Seghedin, introducerea în limbaj a expresiei „bűös magyar”.

Dedemdată și numai atâtea, ar fi de ajuns pentru ca să le punem pofta la încercare și nu cumva să și deranjeze prea degrabă... stomacul dorințelor.

Ciucurel și Cobi.

I.

Afost odată un țigan cinstit, de cari nu fura,
Ști, nimica ce-i nimica, nu fura când nu putea.
Odată la judecată și el bietul fu chemat,
Că-l pârâse oare-cine c'a furat un porc din sat.

II.

Procurorul stă la masă și deschide-o carte mare,
Și-l întreabă pe țigan: cum îl cheamă? câți ani are?
— Domnule tribunal dragă, toți mă cheamă „Ciucurel”
„N'am furat acum de grabă decât numai un purcel,

III.

Și mai adaugă ciocorul că n'a mai furat de-un an,
Procurorul atunci zice, către părțitul țigan:
— Ciucurele spune drept, cât ai furat mai 'nainte?
„Vă spun drept, zise țiganul, că dracul mai ține minte.

IV.

„Că și porcul ce s-ar spune, că l-am furat, mîncatlaș,
„Când l-am găsit nu era zău, decât numai purcelaș.
Procurorii împreună ținură o ședință mare,
Iar unul cu-o barbă lungă ceti, respicat și tare:

V.

— „Parpangilă Ciucurel” locuitor în „Maldan”
„Negru bietul da cinstit, ca și ori care țigan.
„Not și onorata lege nu-i dăm nimica, robie,
„Iată mai mult să nu fure ci numai cinstit să fie.

VI.

Cu pistrui pe mâni, pe față, c'un nas lung sta ș'un jidan,
Ș'asculta cum procurorul mîntuise pe țigan.
„Cobi Leben” vine acuma pe bancă ca acuzat,
Fiindcă șterpelise-o pușcă dela un român din sat.

VII.

În mâni cu cartea de lege, se ridică procurorul,
Și se 'ntoarce spre jidan și-l face 'nterogatorul.
— D tu ești „Cobi Leben” de treizeci și opt de ani?
„Om cinstit de omenie, ca și cei'alți jidani.

VIII.

„Acuma de data asta te-ai făcut cam vinovat,
„Să mi spui tot din fir în păr, dar numai adevărat.”
În față galbin ca ceara și abia stînd pe picioare,
Jidanul 'ncepe să spună cu-o voce tremurătoare:

IX.

„Domnule Judichitor, i-o zic pi suflitu meu,
„Dache nu spun, adivorul seme bate Dumizen.
„Nu mințit io nici odată, și acum nu minți nimic,
„Chind am furat pușculițe, el fost numa piștol mic.

N. Vialcu Ienopolianul

Din Vața de jos.

În comuna Vața de jos există o fabrică de cherestea a unei societăți din al cărei Consiliu de administrație se spune că ar face parte și Dl. Cicio Pop. unde aproape toți funcționarii sunt Unguri și câțiva Români înstrăinați. Un meșteșugar român dela aceea fabrică se zice că ar fi plătit zilnic cu 80 lei, iar cei maghiari cu 150 lei și locuință, în natură. Motivul ci că l-ar fi spus Dl. casier Leuca: Ungurii sunt mai meșteri decât Românii!

Și asta frumos. Ca la noi, la nimeni! Arăgem respectuos atențiunea d-lui Cicio Pop asupra acestor stări de lucruri existente la o fabrică unde și d-lui este interesat.

În Vața de jos există un jidan pripășit numit Adam Zelner, care are singurul odor pe lumea asta... o fetiță, pe care a dat-o la școala de acolo să învețe carte românească! Dar... după Crăciun jupânul ce s'a gândit a trimis-o la Arad la școala ungurească, căci se făcuse deja burduful mare de cea valahă. Atâtea rău! Bine ar fi dacă și-ar lua tălpășița și jupânul încâtrova!

Pilde vechi la vremuri nouă.

Se'mbrăcase un lup odată
Întro piele chiar de oale
Și din gașa lui colțată
Vârșea oilor palavre.
„Surloare oșoare,
Doamne, cât vi-s voi de proaste,
Vă lăsați să la păstorii
Toate bunurile voastre.
Laptele și lăna caldă
Vi le fură ei, mișei!
Și'n durerea voastră mare
Flămânzesc și mieleșei!
Zău, mai bine ar fi odată
Lor să nu vă mai supuneți.
Întro bună dimineață,
Voi și căinilor să spuneți:
Nu mai vrem să știm de staul,
Nici în câmp de opritură.
Noi de acuma singurele
Vrem să ne cătăm de gură”
„Cam așa vorbesc și astăzi
Cari n'au Dumnezeu nici țară
Și n'au de pierdut nimica
De-ar veni prăpăd cu pară.
Gh. Bălcean.

Români sprijiniți comercianții, meseriași și industriași români!

Tribuna liberă.

În fața „incidentului regretabil”.

Marele ziarist, dl. Theodor Iorga, fost reprezentant al pressei române la Geneva, Paris și Haga, fost corespondent al ziarelor „Dimineața” și „Adevărul” și actual prim-șef redactor al cotidianului local „Voința Poporului”, a susținut în numărul din 8 Ianuarie a. c. al amintitului cotidian, că eu am procedat nelegal cu studenții unguri, cari purtau la chiup tricolorul maghiar îndoliat pe străzile Aradului. Eu cred și susțin că mi-am făcut numai datoria de student creștin român, când am pămuit pe individul, care reprezenta obrăznicia ungurească întrupată! — După dl. Th. Iorga, „marele” ziarist acest „incident regretabil” s'ar fi putut aranja prin conferințe, teatru sătesc, coruri etc.

Eu, adevărat, am săvârșit o sălbătăcie; iar individul, care m'a insultat cu cuvintele: „szemtelen, piszok, disznó!”, a fost de cea mai înaltă demnitate posibilă Palmele academice nu sînt estetice dar — în astfel de cazuri, sunt binevenite și chiar necesare! Această lecție dată obrăzniciei neamului lui Arpad — după dl. Th. Iorga, a fost „un incident regretabil”; iar faptul că ungurii dădeau afară din posturi și închideau pe românii ce purtau tricolorul aici în țara lor de baștină era un act național și patriotic!

Pentru dl. Th. Iorga, patriotism însemnează să publice: „De vorbă cu marea primadonă Viola Margareta” să atace pe taxatoarea depe autobuzul ce circula între Arad și Micălașa și pe proprietarul cafenelei „Newyork” — ca la urmă tot d.-sa să rectifice, și încă multe altele. Cu astfel de „români” nu vom româniza niciodată orașele noastre de graniță, cari sunt streine în mijlocul populației românești.

Cel mai nimerit lucru, ce l-ar putea face dl. Th. Iorga, ar fi ca să renunțe a ne mai da sfaturi și să la trenul care să-l ducă la Geneva, Paris, Haga etc, de unde l-a adus!

Mircea I. Ștefanuș
student în drept.

Posta redacției.

Dlul Scolabiuc în L. Facem tot ce se poate și când se poate cu plăcere, dar nu toate se pot. Cu dragoste frățască.

Dlul Maghiar în S. Ne pare rău că din cauză că articolele trimise sunt prea lungi nu se pot publica. Vă rugăm a ne trimite cel mult atît, cît încapă pe o coloană.

Dlul I. Calușeru, în L. Abia credem că se va putea face ceva în chestiune; sunt așa mulți în aceeași situație. La orice caz vom încerca și dacă vom afla, te vom aviza.

Dlul R. Oancea preot în M. Intimpinarea trimisă nu se poate publica nemodificată. Motivele vi-le vom comunica verbal, ocazional când veți trece pela noi.

Știm că toată lumea e săracă, dar totuși, și din puținul ce v'a mai rămas, vă rugăm jertfiți ceva pentru cauza națională și creștină a neamului, în primejdie.

REGATUL ROMÂNIEI
Prefectura jud. Arad. Serv. Adm.
No. 3871 | 1930. 5 Februar 1930

Rezumat: Îndeplinirea postului de șef al serviciului administrativ dela Prefectura jud. Arad.

Concurs.

Nol, Prefectul Județului Arad,
Publicăm concurs pentru îndeplinirea postului vacant de șef al serviciului Administrativ dela Prefectura Județului Arad, retribuit, cu salariul de bază lei 1800 lunar și accesorii

La acest post pot reflecta candidații cari intrunesc condițiile prevăzute la art. 183 alineat 3 din Legea pentru organizarea administrației locale și cele prevăzute în art. 5 din Regulamentul Legii Statutului funcționarilor publici.

La cereri se vor anexa, conform art. 7 din Regulamentul citat, actul de naștere, actul de naționalitate, certificatul dela primăria comunală de domiciliu, că n'a suferit de vre-o condamnare infamantă și nu este pus sub urmărire, certificat medical, actul de studiu, certificatul militar și declarație de limbele ce cunoaște.

Cei cari ocupă funcțiuni publice ne vor înainta cererile prin autoritatea unde funcționează.

Cererile ni se vor înainta până la data de 21 Februarie a. c. inclusive.

Prefect, Șeful Serv. Adm.
Marșlea Dr. Nichin

Către

Toți Industriașii mici din Arad și județ.

Vi se aduce la cunoștință că Camera de Agricultură a județului Arad intenționează să procure pentru acoperirea lipsurilor din județ, un număr oareșicare de mașini de semănat porumb.

Intrucât s'ar afla dintre industriașii mici dela sate și oraș amatori specialiști pentru livrarea acestor mașini, sunt rugați a se adresa cu oferta lor posibil cât mai urgent către Camera de Agricultură Arad Str. Gh. Popa No. 4 Palatul Domeniilor.

Direcțiunea Camerei de
Agricultură a Jud. Arad

Aviz.

Subsemnatul Horga Gheorghe, din Vărădia de Mureș, jud. Arad, prin prezenta declar nuli și fără valoare în mână orl cărui s'ar găsi, Livretul militar matr. Nr. 3159/8 eliberat de Reg. 2 C. F. cont. 1924, pe numele meu și carnetul de reducere pe C. F. R. Nr. 482, cari mi s'au furat prin luna Iulie 1929 în gara Vărădia.

Horga Gheorghe

Atențiune la firmă!

Fotografii reglementare, prima calitate pentru carnetele ceferiștilor se execută 3 bucăți lei 40 iar la minut 15 lei

bucata la firma
Ștefan Curticean
Arad, Calea Șaguna 90

REGATUL ROMÂNIEI
Prefectura Județului Arad. Serv. Adm.

No. 3870 | 1930. 5. Februarie 1930.

Rezumat: Îndeplinirea postului de Secretar General al Județului Arad.

Concurs.

Nol, Prefectul Județului Arad,
Publicăm concurs pentru îndeplinirea postului vacant de secretar general al Județului Arad, retribuit cu: 1, salariul de bază Lei 1800 lunar și accesorii 2, cheltuieli de deplasare prevăzută în buget 3, onorar pentru redactarea Monitorului Județean.

La acest post pot reflecta candidații cari intrunesc condițiile prevăzute la art. 260 din Legea pentru Organizarea Administrației locale, adică să fie trecut examenul de capacitate, să aibă un titlu universitar, de preferință Licență în drept și să fi ocupat timp de 3 ani cel puțin gradul de șef de serviciu și cele prevăzute în art. 5 din Regulamentul Legii Statutului funcționarilor publici.

La cereri se vor anexa, conform art. 7 din Regulamentul citat, actul de naștere, actul de naționalitate, certificatul dela primăria comunală de domiciliu că n'a suferit de vre-o condamnare infamantă și nu este pus sub urmărire, certificat medical, actul de studiu, certificatul militar și declarație de limbele ce cunoaște.

Cei cari ocupă funcțiuni publice, ne vor înainta cererile prin autoritatea unde funcționează.

Cererile ni se vor înainta până la data de 21 Februarie a. c. inclusive.

Prefect, Șef. Serv. Adm.
Marșieu Dr. Nichin

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința tuturor celor interesați că Camera de Agricultură a Jud. Arad dă în arendă via din Șebiş de 18 jugh. cad. cu colnă cu tot pe durata de un an adevă până la toamna anului crt.

Intrucât se vor afla amatori se va da și în parcele mai mici.

Cei ce doresc a-se interesa de celea publicate sunt rugați a-se adresa la biroul Camerei de Agricultură cu ofertă în scris.

Direcțiunea Camerei de
Agricultură a Jud. Arad.

Aviz.

Camera a contractat o cantitate de 70. mm. grâu de primăvară selecționat, vânturat, curățit și trierat.

Prin urmare atragem atențiunea celor interesați că Intrucât doresc a cumpăra din acest soi de grâu sunt rugați a-și înainta cererile cel mai târziu până cu data de 28 Februarie 1930. la biroul Camerei pentru a putea lua din vreme semănța dela magazia noastră din Arad Piața Mihai Viteazul No. 9.

Prețul semănței este fixat la suma de Lei 530. — Cincisutetrezeci Lei per 100. kgr.

Atențiune. Succesul recoltei mai ales la grâul de primăvară atârână dela însemnare.

Cu cât se va semăna mai de vreme cu atât va fi mai mare posibilitatea pentru recoltă bună și cu cât se va semăna mai târziu cu atât va fi mai mică.

Direcțiunea Camerei
de Agricultură a jud. Arad.

Aviz.

Dela 6 până la 18 Februarie 1930 va fi deschis în Palatul Cultural muzeul ambulant al Profesorului Francisc Balázs aranjat sub patronajul și cu sprijinul Camerei de Agricultură a județului Arad.

Cunoscând materialul bogat ce este adunat putem recomanda tuturor pomicultorilor să cerceteze acest muzeu unde vor vedea lucruri foarte de folos și frumoase.

Luând în considerare importanța lățirii cunoștințelor în ceea ce privește pomăritul Camera de Agricultură a aflat de bine a cumpăra 300 buc. bilete de intrare cu scopul de a fi puse gratuit la dispozițiunea pomicultorilor dela sate.

Astfel rugăm pe toți agricultorii de dela sate cari au interes față de pomicultură ca în cazul când chiar și întâmplător va veni la Arad să obosească până la biroul Camerei de Agricultură a județului Arad Str. Gh. Popa No. 4 camera No. 31 etaj I. unde vor primi biletele.

Direcțiunea Camerei de Agricultură
a județului Arad

"ARADANA"

BANCĂ DE CREDIT PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERȚ S. A.

CONVOCARE.

Direcțiunea institutului "ARADANA", Bancă de credit pentru industrie și comerț S. A., în virtutea art. 4 din statute, convoacă prin aceasta pe Domnii acționari la a

X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Arad la 2 Martie 1930, Duminică la orele 11 a. m. în localurile institutului "ARADANA", Bulcv. Regele Ferdinand I. Nr. 40, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul Consiliului de Administrație și al Comitetului de Cenzori, stabilirea bilanțului și descărcarea Consiliului de Administrație și Cenzori pentru gestiunea anului 1929.
2. Deciderea asupra distribuirii beneficiului net.
3. Alegerea membrilor în Comitetul de cenzori pe un period de un an.
4. Eventuale alte propuneri prezentate Consiliului de administrație în sensul Art. 13 din Statute cu 48 ore înainte de Adunare.

Arad, din ședința Consiliului de Administrație ținută la 23 Ianuarie 1930.

Direcțiune institutului

"ARADANA"

bancă de credit pentru industrie și comerț s. a.

NB. Acei domni acționari, cari voesc să-și exercite dreptul de votare, trebuie să-și anunțe Direcțiunei participarea cu 24 ore înainte de a se ține adunarea generală (art. 12 din statute).

ACTIV.

CONTUL BILANȚ încheiat la 31 Decemvrie 1929.

PASIV.

Cassa în numerar	606883		Capital societar		7500000
Disponibil la bănci	1200993	1807876	Fond de rezervă general	1500342	
Efecte de primit	49363725		Fond de rezervă pt. creanțe dubioase	1430000	
Conturi curente debitoare	3051976	52415701	Fond de penziune	763167	3693509
Capital de cointeresare		50000	Depuneri spre fructificare		19387992
Efecte publice și acțiuni proprii		446202	Conturi curente creditoare		547517
Imobile		268300	Reescont		19830000
Mobilier		1	Dividende nereclamate		91689
			Depozite pt. vase împrumutate		67450
			Dobânzi transitoare anticipate pe 1930		790300
			Beneficiu net		3079623
					54988080
		54988080			

Arad, la 31 Decemvrie 1929.

DIRECȚIUNEA:

Vasile V. Ștefan

Dr. Mihael Măreș, președinte.

Ioan Tatu, director executiv.

Ștefan Mateescu

Dr. Ioan Robu
Cornel Lazar

Teodor Stan
Ioan Chera

Mihail Constantin

COMITETUL DE CENZORI:

Brutus Păcuraru,

Ștefan Ieșanu,

Gligorie Petrescu,

ing. Aurel Florescu,

Augustin Butaric

Tiparul Litografiei Diecezane, Arad

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca